

PARAPSYCHOLOGIE & PSYCHOLOGIE

Hier is het noodzakelijk een fundamenteel belangrijke beschouwing te maken!

De traditionele psychologie is gebaseerd op de klassieke wetenschappelijke pijlers die ondertussen door de kwantumfysica onderuit zijn gehaald. Het bestuderen van de psyche, de geest (psychologie = leer van de geest) gebeurt er binnen het bestaande PARADIGMA. Dit zijn de algemeen gedeelde denkbeelden over de wereld waarvan de juistheid is beproefd en die in het algemeen door wetenschappers en menselijke gemeenschappen worden onderschreven. Zo zorgde de ontdekking van Copernicus dat de aarde rond de zon draaide en niet omgekeerd zoals tot dan werd aangenomen voor een paradigmaverandering. Pas als het aantal tegenstrijdigheden en anomalieën binnen het geaccepteerde paradigma ondraaglijk groot werd, was de meerderheid van de wetenschapsbeoefenaren bereid van zienswijze te veranderen. Hetzelfde is nu bezig door de verbijsterende ontdekkingen in de kwantumfysica en de relativiteitstheorie.

“Een nieuwe wetenschappelijke waarheid overwint niet door de tegenstanders te overtuigen en hun het licht te laten zien, maar omdat de tegenstanders ten slotte sterven en er een nieuwe generatie opgroeit die ermee vertrouwd is” schreef Max Planck (grondlegger van de kwantumfysica) in zijn wetenschappelijke autobiografie. Omdat wetenschappers vaak zo star en dogmatisch vasthouden aan het bestaande paradigma kan de vooruitgang van de wetenschap dus gemeten worden aan het aantal begrafenissen van klassieke wetenschapsbeoefenaars! Weet ook dat de sceptische commentatoren en illusionisten die regelmatig op onze TV's verschijnen vanuit een verouderd paradigma redeneren en niet de minste kennis blijken te hebben van de recente (en zelfs van bijna anderhalve eeuw officieel erkende) ontwikkelingen in de moderne wetenschap. (zie verder 'parapsychologie'.)

Toen de 'moderne' wetenschap in de 17de eeuw vorm aannam, kon zij de stoffelijke wereld alleen maar doorgronden door afstand te nemen van alle existentiële en spirituele vragen alsmede alle religieuze dogmatiek. In onze tijd hebben we een punt bereikt waarop de aard van bewustzijn het streven naar dieper inzicht erin niet langer worden vermeden: de kwantumfysica stuit met volle kracht op bewustzijn.

De bestudering van de menselijke geest (psyche → psychologie) moest, om aanvaard te worden als wetenschappelijke discipline, bijgevolg dezelfde houding aannemen als de 'natuurwetenschappen (lees fysica) en diens methoden overnemen. Dat resulteerde in een ontzettend aantal richtingen en evenveel therapeutische benaderingen waarvan vele zonder resultaten. De meest uit de bocht gaande versie is wel het behaviorisme dat het menselijk gedrag bestudeert waarbij ook gevoelens en gedachten benaderd worden als gedrag! Enkel ervaringsgericht materialistisch wetenschappelijk onderzoek was geldig en introspectie hoorde daar niet bij. Introspectie mocht absoluut niet.

In het Latijn heet bewustzijn 'conscius' wat betekent 'kennis met ervaring'. Op het meest basale niveau en voor de klassieke wetenschap verwijst dit naar de ervaring van het zelf en de wereld via de fysiologische processen in het lichaam en de hersenen. Die ervaring wordt echter door de wetenschapsbeoefenaars zelf beperkt tot de vijf stoffelijke zintuigen. De meerderheid van de onderzoekers gaat er op voorhand van uit dat bewustzijn en geest slechts producten zijn van de werking van de hersenen. Ze klampen zich vast aan het oude, mechanistische wereldbeeld. Andere onderzoekers daarentegen zijn bereid rekening te houden met het mogelijke bestaan van metafysische (bovennatuurlijke, boventijdruimtelijke, bovenzinnelijke) bestaansdomeinen. Zij houden rekening met de inzichten en ontdekkingen

van de kwantumfysica en proberen de beperkingen en de vermeende causaliteit (oorzakelijkheid) van de hersenen te ontstijgen om meer inzicht in de menselijke geest te verwerven. Bovendien erkennen zij naast de stoffelijke zintuigen ook de innerlijke ervaring als reguliere bron van kennis. Dat doet ook de transpersoonlijke psychologie, de meest recente en beloftevolle richting binnen de psychologie. Moderne onderzoekers die anomalieën onder de loep nemen die verband houden met bewustzijn ontdekten dat ook de kracht van de menselijke geest op afstand werkzaam is.

Meer en meer natuurkundigen en zelfs kosmologen en wiskundigen houden zich bezig met bewustzijn. Het blijkt namelijk dat de essentie, het weefsel van de kosmos bewustzijn is. Daardoor worden stilaan ook neurologen en psychologen uitgenodigd met de nieuwe kennis van de fysica onderzoekend naar de menselijke geest te kijken. En dit leidt tot de nog steeds door velen miskende parapsychologie.

De parapsychologie: wetenschappelijke discipline

De parapsychologie is de wetenschappelijke discipline die door middel van de erkende wetenschappelijke methoden psychische vermogens en verschijnselen onderzoekt die niet op de klassieke materialistische en mechanistische zienswijze wijze kunnen verklaard worden. 'Para' komt van het Grieks en betekent 'naast, aan de zijde van'. Onderwerpen van onderzoek zijn telepathie, precognitie, helderziendheid, psychokinese, (samen ook 'psi' genoemd) en reïncarnatie, geestverschijningen.

Velen waaronder niet in het minst wetenschappers uit het verouderde materialistische, mechanische wereldbeeld, zullen beweren dat dit geen wetenschappelijke discipline is. Dat is een zuiver emotionele bewering die niet strookt met de waarheid. Zij lopen 43 jaar achter want in 1969 werd de parapsychologie door de American Society for the Advancement of Science (AAAS) officieel als wetenschap erkend. (De AAAS geeft ook het wereldwijd gerenomeerde tijdschrift 'Science' uit.) In Wikipedia wordt dus ten onrechte bij de omschrijving van parapsychologie het woord 'wetenschappelijke' vóór 'discipline' weggelaten, teken van het denken binnen het oude paradigma.

Geleerden die niet zouden dŕrven buiten hun specialiteit te treden uit angst door collega's bespot te worden, voelen zich wel vrij om allerlei uitspraken in de media te doen over zaken op het gebied van parapsychologie waar zij niet de geringste kennis van hebben.

In vele landen (VS, Groot-Brittannië, Duitsland, Nederland,...) maar niet België (!) wordt aan diverse universiteiten parapsychologie gedoceerd en studeren parapsychologen af. Parapsychologen mogen dus niet verward worden met paragnosten. Een parapsycholoog (bv. de Nederlandse drs. Titus Rivas) is een wetenschapper die parapsychologie heeft gestudeerd aan een universiteit en is niet noodzakelijk paragnost. Een paragnost is een persoon met paranormale begaafdheden en is dus niet noodzakelijk parapsycholoog. Tegenwoordig spreekt men ook van een 'verhoogde sensitiviteit' of verhoogde gevoeligheid in plaats van de bezwaarde term 'paranormaal'.

Vele mensen met een Bijna-Dood Ervaring hebben daarna paragnostische gaven, zijn verhoogd sensitief.

Toen de **Society for Psychical Research** (S.P.R.) in 1882 (20 februari) o.l.v. filosoof Prof. SIDGWICK werd opgericht kende men een hoge prioriteit toe aan onderzoek naar

verschijnselen en ervaringen die duiden op een persoonlijk voortbestaan van de mens na de dood. Haar bevindingen lagen constant onder vuur vanuit wetenschappelijke kringen, die paranormaal onderzoek op zichzelf al bespottelijk vonden, aangezien bovennatuurlijke fenomenen volgens haar niet bestonden. Daarin is nog geen wijziging gekomen.

De meest structurele bijdrage was het verzamelen van een groot aantal gevallen van verschijningen, uiteindelijk gepubliceerd in "Phantasms of the Living". Deze verzameling van documenten van onderzoek omvat 42 kisten en bevindt zich nog steeds in het SPR archief. Het telt 1300 bladzijden.

Bovennatuurlijke verschijnselen worden nog steeds niet door de materialistische, mechanistische traditionele wetenschap erkend. In euforie dat haar ontdekkingen al zoveel mysteriën hebben verklaard, is zij tot de slotsom gekomen dat de klassieke wetenschap uiteindelijk alles zal verklaren. **Dat geeft de wetenschap een arrogante trek.**

Een mijlpaal in de strijd om wetenschappelijke acceptatie was dus de toelating in 1969 van de Parapsychology Association tot de American Association for the Advancement of Science (AAAS)

In 1972 veranderde de situatie drastisch toen Walker zijn kwantummechanische theorie voor paranormale verschijnselen lanceerde. Deze theorie voorspelde uitkomsten voor bepaalde experimenten die nog nooit waren uitgevoerd. Niet lang daarna bevestigden onafhankelijke onderzoekers in Amerika en Nederland de theoretische voorspellingen.

Bewijsmateriaal

Het bestaan van (wetenschappelijke) bewijzen voor het bestaan van paranormale fenomenen wordt vaak valselijk ontkend. Om wat zicht te geven op het bewijsmateriaal volgt hieronder een vrij gedetailleerde beschrijving. Zo kunt u dit zelf nagaan, weet u wat een aantal werkelijke laboratoriumonderzoeken inhouden en wat de resultaten ervan zijn.

Opmerking:

Voor een antwoord op de vraag: "Is dit toeval of niet?" beroept men zich op de STATISTIEK.

Als de kans dat iets (niet) optreedt $< 1:20$ is het verschijnsel statistisch significant. D.w.z. dat de kans dat het op toeval berust 1 op 20 is en de kans dat het het resultaat is van een welbepaalde oorzaak of actie 19 op 20.

In de parapsychologie gebruikt men een strengere cesuur: $< 1:100$ of zelfs $< 1:1000$.

GANZFELDONDERZOEK

Bij de Ganzfeldmethode (Ganzfeld = totaalveld) krijgt de ontvangende proefpersoon via een koptelefoon een ongedifferentieerde ruis te horen en worden 2 halfdoorlaatbare halve bolletjes op de ogen geplaatst. Dit wordt gedaan om een onveranderlijk lage graad van zintuiglijke ontvankelijkheid te garanderen. Dit gedeeltelijke uitschakelen van fysisch-zintuiglijke prikkels (het zgn. Ganzfeld) veroorzaakt een voor psi verhoogd ontvankelijke bewustzijnstoestand. Deze ontvanger bevindt zich in een rustige afgesloten ruimte.

De zender-proefpersoon zit in een andere afgezonderde ruimte en kijkt naar een computerscherm waarop door de computer lukraak één beeld wordt getoond uit vier mogelijkheden. Dit beeld wordt door de zender uitgezonden naar de ontvanger terwijl hij zich focust op de telepathische overdracht van het door de computer gekozen en getoonde beeld.

Na de zendperiode krijgt de ontvanger de vier mogelijke beelden te zien en duidt aan welk beeld hij heeft doorgekregen. De proef wordt beoordeeld als een 'treffer' als de ontvanger het beeld kiest dat door de zender is uitgezonden; zoniet wordt het als 'misser' genoteerd.

In 1985 verrichtten Honorton en de sceptische psycholoog Ray Hyman onafhankelijk van elkaar een meta-analyse (zie verder) van alle bekende Ganzfeldonderzoeken tot op dat moment (in totaal 28 reeksen). Beiden stelden vast dat de statistische kans dat het resultaat aan het toeval te danken was 1 op 10 miljard was.

In 1996 werden de resultaten van in totaal 2549 Ganzfeldsessies door onderzoeker Dean Radin samengevoegd voor een nieuwe meta-analyse. Zijn conclusie was dat de kans dat het totaalresultaat op toeval berustte kleiner was dan 1 op 1 miljoen miljard.

RANDOM NUMBER GENERATORS (RNG's) en RANDOM EVENTS GENERATORS (REG's)

Hierbij gebruikt men lukrake-getalsgeneratoren: als het ware elektronische 'munt-opgooiers'. De technologie berust op elektronische ruis of op de halveringstijd van radioactief materiaal en genereert dus een volkomen willekeurig en volstrekt onvoorspelbaar patroon. Zij geeft op het computerscherm een reeks van lukrake enen en nullen.

Het is de bedoeling dat de proefpersoon het te verwachten resultaat van 50% 'kop' en 50% 'munt' tracht te beïnvloeden. De proefpersoon concentreert zich op de intentie om het resultaat van dit lukrake proces zo te beïnvloeden dat het afwijkt van de toevalsverwachting; d.w.z. hij concentreert zich op de intentie om meer enen dan nullen te laten verschijnen of omgekeerd.

In 1987 ondernamen de psychologen Roger Nelson en Dean Radin een meta-analyse van de resultaten van 832 onderzoeken met RNG's. De uitkomst was dat de kans dat het totaalresultaat aan toeval kon worden toegeschreven 1 op 1 biljoen bedroeg. De experimenten werden tot 1996 voortgezet in het gekende Princeton Engineering Anomalies Research (PEAR) Laboratory.

ZIEN OP AFSTAND

Begin jaren 70 van vorige eeuw begon de CIA een onderzoeksprogramma aan het Stanford Research Institute om de doeltreffendheid van 'zien op afstand' te testen. Bij een uitstekend gedocumenteerde proef kon een ziener accuraat de ligging en talloze details van het interieur van een zeer geheime militaire ondergrondse faciliteit te geven nadat hem enkel de lengte- en breedtegraad van de locatie was meegedeeld.

Het onderzoeksproject werd door de fysici Harold Puthoff, Russell Targ en Edwin May verder gezet en leidde tot de ***conclusie dat zien op afstand een reëel en non-lokaal verschijnsel is dat niet wordt beperkt door afstand of enigerlei elektromagnetische afscherming rond een potentieel doelwit.***

META-ANALYSES

Een probleem vormt de slechte herhaalbaarheid en ongrijpbaarheid van de verschijnselen. Men stelt wel dat er incidenteel een experiment duidelijke uitkomsten geeft, maar bij een herhaling verdwijnen de effecten vaak.

De komst van nieuwe statistische technieken bracht hierin een revolutie. Het gaat om de techniek van **meta-analyse**. Het idee hierin is dat men een groot aantal onderzoeken die formeel gelijkwaardig zijn, met elkaar mag combineren. Deze techniek is bij uitstek geschikt om de resultaten van een groot onderzoeksveld als totaal te evalueren en alzo te komen tot meer betrouwbare uitspraken en inzichten die op basis van elk onderzoek afzonderlijk niet mogelijk zijn.

In 1989 publiceerden 2 Amerikaanse onderzoekers een artikel, waarin zij een analyse beschreven van alle psychokinese-onderzoeken die met behulp van random-number-generatoren waren uitgevoerd. Hoewel de gemiddelde effectgrootte bij de experimenten klein was, was het statistisch totaalresultaat zo duidelijk, dat de computers niet konden uitrekenen hoe onwaarschijnlijk deze uitkomst was. De conclusie was dat er wel degelijk sprake was van herhaalbaarheid. Niet van experiment tot experiment, maar van groep experimenten tot groep experimenten.

Meta-analyses laten zonder uitzondering zien dat de resultaten bij elkaar genomen veel overtuigender zijn dan de parapsychologen zelf dachten.

Uit: Meta-analysis of mind-matter interaction experiments: 1959 to 2000 – Dean Radin & Roger Nelson, BOUNDARY Institute, Los Altos, California, Princeton Engineering Anomalies Research, Princeton University 2000 - 19 referenties :

“Meta-analyse van 515 RNG (Random Number Generator) experimenten, geleid door 91 onderzoekers over een tijdsperiode van 41 jaar wijzen op de aanwezigheid van een kleine maar statistisch bijzonder significante en herhaalbare verhoging van geest-materie interactief effect. (psychokinese PK) De totale resultaten kunnen niet toegeschreven worden aan toeval of selectieve rapporteringproblemen, of variaties in ontwerpeigenschappen. Deze studies wijzen erop dat er manieren zijn waarop geest en materie interageren (die de aannemelijkheid van intentionele genezing op afstand ondersteunen.)

Bij dergelijke proeven zijn experimenten gedaan waarbij de resultaten zo goed waren dat de kans dat het op toeval berustte kleiner was dan 1 op 1.000.000 tot zelfs 1 op 1.000.000.000 (bij een 8 bit-RNG) “

Bij een onderzoek midden jaren '80 of aspirine hartaanvallen kon voorkomen werd het onderzoek in '87 met veel tamtam gestopt (45% minder hartaanvallen bij de experimentele groep) omdat de resultaten zo duidelijk waren dat men het onverantwoord vond patiënten de behandeling nog langer te onthouden. De effectgrootte bedroeg 0,03. De effectgrootte van het Ganzfeldonderzoek was 10 x groter.

COLLECTIEF BEWUSTZIJN

De psychologen Roger Nelson en Dean Radin (en anderen) hebben de afgelopen 15 jaar experimenten gedaan waaruit blijkt dat groepen mensen zowel op bewust als op onbewust niveau tijdens ogenblikken van sterke collectieve aandachtsconcentratie in staat zijn invloed uit te oefenen op het lukrake resultaat van gebeurtenissen.

Het is belangrijk hier ook te verwijzen naar het experiment van kwantumfysicus John HAGELIN beschreven in het deel over kwantumfysica.

Op dit ogenblik is er een wereldwijde samenwerking aan een voortgaand onderzoek bekend als het Global Consciousness Project (GCP). Het doel ervan is gegevens te verzamelen over de invloed van menselijk collectief bewustzijn via de reacties van grote groepen mensen op enerverende gebeurtenissen op het wereldtoneel. Zie <http://noosphere.princeton.edu> ! De onderzoekers maken gebruik van elektronische apparatuur (draagbare RNG's) die EGG's worden genoemd. Het betreft een continu onderzoek waarvan de tot nu toe verzamelde gegevens uitwijzen dat de kans dat deze correlatie met wereldgebeurtenissen aan toeval te wijten is kleiner is dan 1 op 1.000.000.

Gedachten zijn krachten en de werkelijke kracht van het (al of niet gezamenlijk) gelijktijdig gebed hoeft ons niet te verwonderen. Daarom is het belang van contemplatieve religieuze orden absoluut niet zomaar weg te wuiven.

NON-LOKALITEIT IN TIJD

In het deel over de relativiteitstheorie is al gezien dat ruimte en tijd niet afzonderlijk van elkaar kunnen worden begrepen maar allen in de combinatie RUIJTE-tijd. Absolute ruimte en absolute tijd bestaan niet. "Verleden, heden toekomst bestaan niet": zegt ook **Paul Davies**, **Hoogleraar theoretische fysica aan de universiteit Newcastle-upon-Tyne**) doelend op het niet bestaan van het absolute karakter ervan.

Op kleine schaal is de realiteit van tijdreizen aangetoond in de ruimtevaart, toen de verlengde missie van de Russische kosmonaut Valery Polyakov in het ruimtestation Mir hem tot houder van het huidige record bestempelde, doordat hij 1/51ste deel van een seconde doordrong in de toekomst.

Verleden, heden en toekomst zijn relatief en bestaan overal tegelijk nu. Deze tijdsonderdelen zijn bijgevolg voor personen die daarvoor de gevoeligheid hebben in het nu zichtbaar. Deze personen zijn helderziend. Voor de kwantumfysica is dit fenomeen bijgevolg helemaal niet vreemd.

PRECOGNITIE (helderzien in de toekomst)

Hier wordt aan de proefpersoon gevraagd te raden welk doelwit (uit een beperkte reeks) de experimenteerder (tegenwoordig een computer) later lukraak zal kiezen. De doelwitten kunnen kaarten met symbolen zijn, een gekleurde afbeelding, de uitkomst van een dobbelsteenworp,... Later, op een vooraf afgesproken tijdstip, wordt er lukraak een doelwit geselecteerd. Als de selectie klopt met het eerder geraden doelwit, spreekt men van een treffer; anders is het een misser.

Uit de statistische resultaten van een meta-analyse door de psychologen Honorton en Ferrari in 1989 uitgevoerd op gegevens van meer dan 300 onderzoeken, uitgevoerd door 62 verschillende experimenteerders (wat neerkomt op 2 miljoen testen waaraan 50.000 personen deelnamen) bleek het bewijsmateriaal vóór precognitie onweerlegbaar. De kans dat de resultaten aan toeval moesten worden toegeschreven was verbijsterend klein: 1 op 10^{25} !

Zelfs bij het buiten beschouwing laten van de hoogste en laagste 10% van de resultaten wees de meta-analyse uit dat de kans op een uitkomst die op toeval berust slechts 1 op 1 miljard was.

VOORGEVOELENS

Halverwege de jaren 90 deed de parapsycholoog Dean Radin aan de Universiteit van Nevada onderzoek naar zulke onbewuste voor gevoelens. Hij toonde aan dat het voor gevoel van de inhoud van lukraak aangeboden beelden waarvan de proefpersoon op bewust niveau geen kennis had, invloed heeft op zijn autonoom zenuwstelsel in het hier en nu.

Na 1996 zijn de resultaten van Radin herhaald door prof. Dick Bierman van de Universiteit van Amsterdam (nu opgevolgd door Dr. Stefan Smidt) en onderzoekers aan de Universiteit van Iowa. Zij bewijzen onomstotelijk de authenticiteit van deze effecten.

UITTREDINGEN

In de parapsychologie wordt (naast het stoffelijk lichaam) gesproken over het etherisch (fijnstoffelijk) lichaam, het astraal lichaam, enz. Het zijn telkens fijnere energetische omhulsels van de menselijke ziel. Het is ook zeer bekend dat men met het astraal lichaam het stoffelijk lichaam kan verlaten en in volle bewustzijn niet alleen de stoffelijke omgeving kan ervaren maar ook andere bestaansniveau's, andere 'geestelijke' werkelijkheden. Dit zijn uittredingen, ook wel buitenlichamelijke ervaringen (BLE's) of Out of the Body Experiences (OBE's) genoemd.

Op dit ogenblik loopt een 2 jaar durend onderzoek naar dit fenomeen: het AWARE-onderzoek (AWAREness during RESuscitation). Bij deze lopende studie geleid door dr. Parnia zijn in 25 medische centra o.a. in de VS en Europa in de reanimatiekamers en operatiezalen kentekens zodanig aangebracht dat ze enkel door de patiënt kunnen gezien worden wanneer deze zich boven alles verheven bevindt en de gebeurtenissen beneden zich gadeslaat zoals bij een uittreding tijdens een BDE. (Zie ook www.iands.org)

Uittredingen en buitenlichamelijke ervaringen worden ook in de *transpersoonlijke psychologie* erkend en onderzocht.

De luciede of heldere dromen vormen een voor stadium ervan. Het zijn dromen waarin de dromer door een of andere prikkel in de droom plots bewust wordt dat die aan het dromen is maar niet wakker wordt. De droom gaat verder en men kan de inhoud ervan observeren en zelfs sturen. Men kan ook zelf bewust wakker willen worden tijdens een luciede droom. Men ervaart dan een 'klik' in het bewustzijn waarbij men uit de droom stapt en in de (wat wij noemen) de wakkere werkelijkheid terecht komt.

In een van zijn boeken beschrijft de Nederlandse paragnost Gijsbert van der Zeeuw in uitgetreden toestand een overlijden van een jonge vrouw. De beschrijving komt overeen met inhouden van BDE's.

De **TRANSPERSONLIJKE PSYCHOLOGIE** (Stanislas Grof, Ken Wilber,...) is een stroming binnen de psychologie die de mystieke en spirituele ervaringen van mensen en de transcendente aspecten daarvan tracht te onderzoeken. Men gebruikt daarbij wetenschappelijke methoden.

Begin de jaren 60 deed Abraham Maslow (één van de grondleggers van de transpersoonlijke psychologie) uitgebreid onderzoek met de medewerking van honderden mensen die spontane mystieke ervaringen hadden gehad, door hem 'piekervaringen' genoemd. In plaats van indicaties van pathologisch of zelfs psychotisch gedrag – zoals het materialistische psychoanalytische paradigma altijd heeft geïmpliceerd – kwam hij tot het besluit dat deze ervaringen het proces van zelfverwerkelijking bevorderden en tot hoge ontwikkelings- en functioneringsniveaus leidden. Dat is nooit het geval bij psychiatrische stoornissen zoals psychosen en hallucinaties.

De in uitzonderlijke, transpersoonlijke bewustzijnstoestanden opgedane ervaringen en de daaruit verkregen informatie dwingen tot een herziening van onze beperkte kijk op de mogelijkheden van de menselijke geest en de begrenzingen van onze perceptie.

Transpersoonlijke (verruimde, verhoogde) bewustzijnstoestanden tonen aan dat de menselijke geest (bewustzijn) een hogere oorsprong heeft buiten de ruimte-tijd en ook buiten de beperkingen van deze ruimte-tijd ervaringen kan opdoen, leren en groeien. Vaak wordt melding gemaakt van gidsen die toelichting geven.

Dit alles wijst op een continuïteit van bestaan van de menselijke geest na de fysieke dood omdat de mens in eerste instantie in essentie een spiritueel wezen is dat tijdelijk binnen de beperkingen van ruimte-tijd ervaringen opdoet en lessen leert.

REGRESSIETHERAPIE en REÏNCARNATIE

Binnen de psychologische hulpverlening wordt hypnose gebruikt om mensen terug te brengen naar vroegere stadia van hun ontwikkeling. Traumatische ervaringen in de kindertijd kunnen immers de oorzaak zijn van psychische problemen op volwassen leeftijd. Aanvankelijk ging men niet verder dan de jongste leeftijd waaruit men nog herinneringen had. Toen therapeuten toch verder gingen, bleek dat men zich ook nog vroegere ervaringen kon herinneren, zelfs tot vóór de geboorte (in de moederschoot) en, ja zelfs, tot vóór de conceptie. Hierbij bleken mensen zich ervaringen uit een vorig leven te herinneren. Dit wijst op de mogelijkheid van reïncarnatie.

Door mensen onder hypnose terug te brengen naar vorige levens wordt inzicht verworven in huidige situaties en problemen. Bovendien blijkt er sprake van een bestaan tussen levens in waarover de behandelde personen overeenstemmende informatie geven.

De arts en psychiater professor Ian Stevenson, die 3.000 gevallen van spontane herinneringen aan een eerder leven van jonge kinderen heeft onderzocht, heeft tal van details uit dat eerdere leven nagetrokken met vaak ontstellende nauwkeurigheid en verbijsterende geverifieerde details die het kind absoluut niet kon weten door bv. contacten met ouders, familieleden of personen uit dat eerdere leven (dat dan soms slechts enkele (tientallen) jaren eerder eindigde).